

[Ingmar Wagner.]

til flådebaserne i Korsør og Frederikshavn fremskyndes; forsvarsministeren skal også i dette tilfælde have været meget lydher overfor de udenlandske krav og ansøger om 30 mill. kr. for at kunne efterkomme NATO; her er der altså råd til det. Millionerne ruller til militære formål i et tempo, der ikke alene forskrækker befolkningen, men som også forarmer den.

Den del af befolkningen, der må bøde hårdest, er ungdommen. Den skal ikke alene som andre samfundsborgere betale høje skatter til dækning af de militære udgifter, men en stor del af den mandlige ungdom skal jo aftjene sin værnepligt i 16 måneder. I denne lange periode af ungdomstiden standser militæret de unges muligheder. Mange unge træder ind i militærvæsenet umiddelbart efter, at de har afsluttet en faglig uddannelse og skulle til at tjene en nogenlunde løn, andre unge må afbryde en videregående uddannelse til skade for deres fremtid. For hovedparten af de indkaldte unge gælder det, at militærtjenesten er et kedeligt afbræk i deres udviklingsmuligheder i det civile liv.

Kommunisterne er modstandere af den lange tjenestetid. Vi har her i tinget stillet forslag om at få den nedsat til højst 12 måneder, et krav, som har vakt stor sympati ude i befolkningen, ikke mindst blandt de unge, der aftjener deres værnepligt. Desværre har folketingets flertal indtil nu afvist vore forslag om en kortere tjenestetid.

Når ungdommen holdes inde til militærtjeneste, har statsmagten efter vor opfattelse også pligt til at give de indkaldte rimelige kår under tjenestetiden. Der tiltrænges i allerhøjeste grad forbedringer på dette område. Efter vor opfattelse kunne det måske oven i købet diskuteres, om de forbedringer, som her er foreslået fra vor gruppes side, er omfattende nok, om det virkelig svarer til det, de menige soldater egentlig burde have. Vi har stillet forslag om en løn på 4 kr. daglig i hele tjenestetiden,

en månedlig orlovsrejse, gratis udgangsfoedtøj og forsålinger, den nødvendige undermundering i form af sokker, undertøj, skjorter o. s. v. samt en ordning, der indebærer mulighed for, at soldaterne på kaserne fremtidig kan få deres tøj vasket gratis.

Den nuværende soldaterløn svinger jo imellem 2 og 3 kr. daglig, og den slår langt fra til; den kan ikke dække de daglige fornødenheder, en ung mand har i soldatertiden. Har han ikke inden sin indkaldelse sparet penge op, må han ofte stifte gæld eller ligge sine venner og pårørende til byrde i den tid, han er indkaldt, og hvad der også er værd at bemærke i denne sag, er, at de danske soldaterlønninger ligger under, hvad der bydes unge værnepligtige i andre landes væbnede styrker. Jeg har for et par dage siden læst, at England står overfor at skulle forhøje sine soldaterlønninger, oven i købet samtidig med at man i almindelighed nedsætter andre militære udgifter. Socialdemokratiet havde engang den parole, at man skulle følge Englands eksempel. Der var efter min mening rig anledning til at gøre det i dette spørgsmål.

Også i vore broderlande Sverige og Norge er soldaterlønningerne højere end herhjemme. Jeg kan oplyse forsvarsministeren om, at man efter enstemmigt ønske fra de norske ungdomsorganisationer stillede krav om en soldaterløn på 5 kr. daglig. Man fik ikke ungdommens krav gennemført, men nu har man i Norge fået gennemført en daglig soldaterløn på 4 kr., altså det samme, som kommunisterne her stiller forslag om, og det ville efter vor opfattelse være rimeligt, om Danmarks soldater kommer op på samme lønniveau som deres norske kammerater. Det må også være helt i overensstemmelse med de kraftige røster, som man har hørt så meget om indenfor Nordisk Råd, om en fælles økonomisk lovgivning på det sociale område.

Danmark må følge med på dette område ved snarligt at hæve lønningerne til mindst